

दानियलको पुस्तक - एक सय सत्तरीौं नम्बर

आत्माको दुर्ग: अगमवाणीको सन्दर्भमा दैवीय सिंहासनारूढता र रूपान्तरणको समझ

Jeff Pippenger

2024-03-31

सन् २०१४ मा युकेनी युद्ध आरम्भ गर्ने शक्ति रूस हो भन्ने पहिचान गर्ने कुञ्जी “किल्ला” हो, जुन राज्यको शिर, अथवा राजधानी हो। मानव मन्दिर शिर र शरीरबाट बनेको हुन्छ। शिर उच्च प्रकृति हो, र शरीर निम्न प्रकृति हो। सन् १८४४ मा समाप्त भएका “सात समय” त्यसपछि यरूशलेमसँग जोडिनुपर्ने थियो, जुन यहूदाको शिर थियो। यरूशलेमको मन्दिरमा राजाको सिंहासन अवस्थित थियो, जो यरूशलेमको शिर थियो, र यरूशलेम यहूदाको शिर थियो। मानवतासँग दिव्यताको संयोजन, जसले एक लाख चवालीस हजारको छापबन्दीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, “ख्रीष्टको मन” प्राप्त गर्नुको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। मन उच्च प्रकृति हो, र त्यसैले यो “शिर” हो।

दानिएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले जब तिनीहरूलाई ख्रीष्टको स्वरूपमा परिवर्तन गराउने स्त्रीलिंगी कारणात्मक दर्शन देखेछन्, तब तिनीहरूले ख्रीष्टको मन प्राप्त गरेका हुन्छन्, जो दोस्रो आदम हुनुहुन्छ र आत्मिक हुनुहुन्छ। त्यस बिन्दुमा तिनीहरूको शाब्दिक शारीरिक मन, जुन उनीहरूले पहिलो आदम पतन भएपछि र आफ्नो सृष्टिको क्रम उल्टाएपछि उहाँबाट वंशानुगत रूपमा प्राप्त गरेका थिए, क्रूसमा टाँगिन्छ। परमेश्वरको व्यवस्थाको विरुद्ध युद्ध गर्ने शारीरिक मन, जुन उनीहरूले आफ्नो जन्मको समयमा आफ्नै कुनै छनोटविना प्राप्त गरेका थिए, परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति सिद्ध आज्ञाकारी ख्रीष्टको मनद्वारा प्रतिस्थापित हुन्छ, जुन उनीहरूले आफ्नै छनोटद्वारा प्राप्त गर्छन्। त्यसपछि तिनीहरूको नयाँ मन र ख्रीष्टको मन एउटै मन हुन्छ, र दुवै स्वर्गीय स्थानहरूमा सिंहासनमाथि सँगसँगै वास गर्छन्। मन्दिरभित्र एउटा स्थान छ जहाँ परमेश्वरको सिंहासन अवस्थित छ, र परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएका मानिसहरूको पनि मन्दिरभित्र एउटा निश्चित स्थान छ, जो परमेश्वरको उपस्थितिका लागि अभिकल्पित गरिएको हो।

त्यो स्थान उनीहरूको निम्न स्वभावमा छैन, जसलाई उत्तरी राज्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो त त्यस स्थानमा छ जसलाई दक्षिणी राज्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ परमेश्वरले आफ्नो नाउँ राख्न रोज्नुभयो, अर्थात् उहाँको चरित्र। त्यो स्थान यरूशलेममा छ, तर यहूदाको राजधानीको रूपमा यरूशलेम शिर हो, र राजधानीको शिर राजा हो। अनि यरूशलेम राजधानी हुनका लागि चुनिएको थियो, तर त्यसैगरी परमेश्वरले आफ्नो मन्दिर राख्नुहुने स्थानका रूपमा पनि त्यो चुनिएको थियो। त्यसपछि उहाँले आफ्नो मन्दिरभित्र आफ्नो सिंहासन राख्नुभयो। दक्षिणी राज्यले मानिसको उच्च स्वभावलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर त्यहाँ राजाका लागि एक विशेष सिंहासन-कोठा पनि छ। सिस्टर ह्वाइटले त्यस स्थानलाई आत्माको “गढ़” भन्नुहुन्छ। परिभाषाअनुसार, गढ़ एउटा किल्ला हो।

“सम्पूर्ण हृदय परमेश्वरलाई दिनुपर्छ; अन्यथा परमेश्वरको सत्यले जीवन र चरित्रमा पवित्रीकरण गर्ने प्रभाव पार्न असफल हुनेछ। तर यो दुःखद तथ्य हो कि ख्रीष्टको नाम ग्रहण गर्ने धेरै जनाले कहिल्यै पनि सरलतापूर्वक आफ्ना हृदय उहाँलाई दिएका छैनन्। तिनीहरूले ख्रीष्टियन धर्मका दाबीहरूप्रति पूर्ण आत्मसमर्पणबाट उत्पन्न हुने खेदको अनुभव कहिल्यै गरेका छैनन्, र यसको परिणामस्वरूप सत्यको रूपान्तरणकारी शक्ति तिनीहरूको जीवनमा छैन; ख्रीष्टको प्रेमको गहिरो, कोमल बनाउने प्रभाव जीवन र चरित्रमा प्रकट भएको छैन। तर यदि सहायक गोठालाहरू ख्रीष्टसँगै क्रूसमा टाँगिएका हुन्थे, र बगालका प्रधान गोठालासित सहकार्य गर्न परमेश्वरका निम्ति जीवित रहिरहेका हुन्थे भने, परमेश्वरको बगाललाई खुवाउने कति महान् काम हुन सक्थ्यो! ख्रीष्टले मानिसहरूलाई उहाँले जसरी काम गर्नुभयो त्यसरी नै काम गर्न बोलाउनुहुन्छ। यसलाई विश्वास गर्ने दाबी गर्नेहरूका व्यवहारिक भक्तिपूर्ण जीवनमा देखिने सत्यको शक्तिबारे अझ गहिरो, अझ बलियो, अझ बाध्यकारी साक्ष्यको आवश्यकता छ। आत्मामा रहेको मुक्तिदाताको प्रेमले नाश भइरहेकाहरूका प्राणहरूको निम्ति कामदारहरूले श्रम गर्ने तरिकामा स्पष्ट परिवर्तन ल्याउनेछ। जब सत्यले आत्माको गढलाई आफ्नो अधिकारमा लिन्छ, तब ख्रीष्ट हृदयमा सिंहासनारूढ हुनुहुन्छ, र त्यसपछि मानव प्रतिनिधिले यसरी भन्न सक्छ, ‘म ख्रीष्टसँगै

क्रूसमा टाँगिएको छु; तापनि म जीवित छु; तर म होइन, ख्रीष्ट मभित्र जीवित हुनुहुन्छ; अनि अहिले म शरीरमा जुन जीवन जिइरहेको छु, त्यो म परमेश्वरका पुत्रमाथिको विश्वासद्वारा जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो, र मेरो निम्ति आफूलाई अर्पण गर्नुभयो।” Review and Herald, October 9, 1894.

“आत्माको दुर्ग” त्यही स्थान हो जहाँ “ख्रीष्ट सिंहासनारूढ हुनुहुन्छ।” ख्रीष्टको सिंहासनारूढता तब सम्पन्न हुन्छ जब देह क्रूसमा चढाइन्छ; र पावलको परिभाषाअनुसार देह भनेको अधो प्रकृति हो, र त्यही उत्तरी राज्य हो। यही कारणले उत्तरी राज्यको भविष्यवाणी केवल 1798 सम्म मात्र पुगेको थियो। अधो प्रकृतिलाई दिव्यतासँग संयोजित गर्न सकिँदैन; दोस्रो आगमनमा आँखा झिम्क्याउने क्षणमै त्यसलाई परिवर्तन गरिनुपर्छ। दक्षिणी राज्य, जसमा यरूशलेम भन्ने “शिर” थियो, र पवित्रस्थान भन्ने “शिर” थियो, 1844 सम्म पुग्यो, किनकि यसले उच्च प्रकृतिको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जसले देहलाई क्रूसमा चढाउने छनोट गर्न सक्थ्यो र विश्वासद्वारा महापवित्र स्थानको दुर्गभित्र प्रवेश गरी ख्रीष्टसँगै सिंहासनमा आसन ग्रहण गर्न सक्थ्यो। जहाँ त्यो एकीकरण, र त्यो सिंहासनारूढता सम्पन्न हुन्छ, त्यो स्थान मानव मन्दिरको दुर्गभित्र हो। अध्याय एघारको पद दशले शिरलाई गढको रूपमा परिभाषित गर्दछ, तर त्यो सत्य केवल यशैयाको साक्षीद्वारा मात्र स्थापित हुन्छ, जसले गढ (दुर्ग) सम्बन्धी सत्यलाई त्यसका बाह्य र आन्तरिक प्रयोगहरूमा बुझिनुपर्ने माग गर्दछ।

परमेश्वरको वचन हाम्रो आत्मिक आहार हुनुपर्छ। ख्रीष्टले भन्नुभयो, “म जीवनको रोटी हुँ”; “जो म कहाँ आउँछ, ऊ कहिल्यै भोकाउनेछैन; र जसले ममाथि विश्वास गर्छ, ऊ कहिल्यै तिर्खाउनेछैन।” शुद्ध, अविकृत सत्यको अभावले संसार नष्ट भइरहेको छ। ख्रीष्ट नै सत्य हुनुहुन्छ। उहाँका वचनहरू सत्य हुन्, र तिनमा सतहमा देखिनेभन्दा गहिरो महत्त्व छ, तथा तिनको सरल, आडम्बरहीन रूपले देखाएभन्दा बढ्ता मूल्य छ। पवित्र आत्माद्वारा चेतन पारिएका मनहरूले यी वचनहरूको मूल्य बुझ्नेछन्। जब हाम्रा आँखाहरू पवित्र नेत्र-अञ्जनले अभिषिक्त हुनेछन्, तब सत्यका बहुमूल्य रत्नहरू, यद्यपि तिनीहरू सतहको मुनि गाडिएका हुन सक्छन्, हामीले चिन्न सक्नेछौं।

“सत्य कोमल, परिष्कृत, उदात्त हुन्छ। जब यसले चरित्रलाई आकार दिन्छ, तब आत्मा यसको ईश्वरीय प्रभावअन्तर्गत बढ्दै जान्छ। सत्यलाई प्रतिदिन हृदयमा ग्रहण गरिनुपर्छ। यसरी हामी ख्रीष्टका वचनहरू खान्छौं, जसलाई उहाँले आत्मा र जीवन हुन् भनेर घोषणा गर्नुहुन्छ। सत्यको स्वीकारले प्रत्येक ग्रहणकर्तालाई परमेश्वरको सन्तान, स्वर्गको उत्तराधिकारी बनाउनेछ। हृदयमा जतनसाथ राखिएको सत्य चिसो, मृत अक्षर होइन, तर जीवित शक्ति हो।”

“सत्य पवित्र, दैवीय हो। यो ख्रीष्टको स्वरूपअनुसार चरित्र निर्माण गर्ने कार्यमा अन्य सबै कुराभन्दा अझ बलियो र अझ सामर्थ्यवान् हो। यसमा आनन्दको परिपूर्णता छ। जब यसलाई हृदयमा आदरपूर्वक सँजोइन्छ, तब ख्रीष्टको प्रेम कुनै पनि मानव प्राणीको प्रेमभन्दा प्राथमिक ठहरिन्छ। यही नै ख्रीष्टियनता हो। यही नै आत्मा रहेको परमेश्वरको प्रेम हो। यसरी शुद्ध, निष्कलङ्क सत्यले अस्तित्वको दुर्गम गढलाई अधीनमा लिन्छ। यी वचनहरू पूरा हुन्छन्, ‘A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you.’ सत्यको जीवनदायी प्रभावअन्तर्गत जिउने र काम गर्ने व्यक्तिको जीवनमा एक प्रकारको उदात्तता हुन्छ।” Review and Herald, February 14, 1899.

दानिएल अध्याय ११ मा भविष्यवाणीमय इतिहासको त्यो दर्शन पद २ मा आरम्भ हुन्छ, र छैटौँ तथा सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति पद ११ देखि १५ सम्मको शिरसँग, अर्थात् रूससँग, एकरूप हुन्छ। त्यस इतिहासमा छैटौँ राष्ट्रपति सातजनामध्येको आठौँ बन्छ, र उसले त्यस बेला शासन गर्नेछ जब संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डली र राज्य एकसाथ आउँछन्, र पद १६ मा, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा, आफ्नो अशुद्ध व्यभिचारलाई पूर्णता दिन्छन्।

त्यसपछि उठाइने ध्वज निराश बनाइनेछ र साढे तीन दिनसम्म मर्नेछ, जुन दानियल १० मा एक्काइस दिन हो। दानियलका लागि भएको एक्काइस दिनको शोकको समाप्तिमा—जुन दुई साक्षीहरूको सडकमा भएको साढे तीन दिनको मृत्युको समाप्ति हो, जो इजकिएलको उपत्यकामा भएका, मरेका सुक्खा हड्डीहरू हुन्—त्यहाँ एउटा

भविष्यसूचक सन्देश छ, जसले मरेकाहरूलाई फेरि जीवित बनाउँछ। दानियल अध्याय १० मा त्यो प्रक्रियालाई तीन चरणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पहिलो महिनाको चौबीसौं दिनमा, जब म महान् नदी हिदेकेलको किनारमा थिएँ, तब मैले आफ्ना आँखा उठाएर हेरेँ, र हेर, सनको वस्त्र लगाएको एक जना पुरुष देखेँ, जसको कम्मर ऊफाजको खाँटी सुनले कसेको थियो। उनको शरीर वैदूर्यझैँ थियो, उनको मुख बिजुलीको झल्कोजस्तो, उनका आँखा आगोका दीपझैँ, उनका बाहुहरू र खुट्टाहरू पालिस गरिएको काँसाजस्तै चम्किला, र उनका वचनको ध्वनि भीडको स्वरजस्तै थियो। अनि मैले, दानिएलले, दर्शन एकलैले देखेँ; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो काँपाइ पर्यो, यहाँसम्म कि तिनीहरू लुक्नलाई भागे। यसकारण म एकलै बाँकी रहेँ, र यो महान् दर्शन देखेँ, र मभित्र कुनै शक्ति रहेन; किनकि मेरो सुन्दरता मभित्र बिग्रेर नष्टतामा परिणत भयो, र मैले कुनै बल कायम राखिनँ। तापनि मैले उनका वचनको ध्वनि सुनेँ; र जब मैले उनका वचनको ध्वनि सुनेँ, तब म मुख थोप्री भूमितिर फर्किएको अवस्थामा गहिरो निद्रामा परेँ। अनि हेर, एउटा हातले मलाई छोयो, जसले मलाई मेरा घुँडाहरू र हातका पञ्जाहरूमा उठायो। अनि उनले मलाई भने, हे दानिएल, अत्यन्त प्रिय पुरुष, मैले तिमीलाई बोल्ने वचनहरू बुझ, र सीधा उभिरह; किनकि अब म तिमीकहाँ पठाइएको छु। अनि जब उनले यो वचन मसँग भने, म थरथर काँप्दै उभिएँ। तब उनले मलाई भने, नडराऊ, दानिएल; किनकि जुन पहिलो दिनदेखि तिमीले बुझ्नलाई आफ्नो मन लगायौ, र आफ्नो परमेश्वरको सामु आफूलाई दीन तुल्यायौ, त्यही दिनदेखि तिम्रा वचनहरू सुनिए, र म तिम्रा वचनहरूको कारण आएको हुँ। तर फारसको राज्यको प्रधानले मलाई एक्काइस दिनसम्म रोकेको थियो; तर हेर, मुख्य प्रधानहरूमध्ये एक, मीकाएल, मलाई सहायता गर्न आए; र म त्यहाँ फारसका राजाहरूसँग रहिरहेँ। अब म तिमीलाई पछिल्ला दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि के आइपर्नेछ सो बुझाउन आएको छु; किनकि यो दर्शन अझ धेरै दिनहरूका लागि हो। दानिएल १०:४-१४।

दानियेल शोकका एक्काइस दिनको अन्त्यमा पुग्दा उनले ख्रीष्टको दर्शन देखेछन् र ख्रीष्टका वचनहरू सुन्छन्। परमेश्वरको दृश्य तथा वाचित वचनको दर्शनले दुई वर्गहरूको विभाजन उत्पन्न गर्छ, र दानियेल सडकमा मृतवत् परेका थिए, किनकि उनी “गहिरो निद्रामा” थिए।

उहाँले यी कुराहरू भन्नुभयो; अनि त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हाम्रा मित्र लाजरस सुतेका छन्; तर म जान्छु, ताकि म उनलाई निद्राबाट ब्युँझाऊँ।” तब उहाँका चेलाहरूले भने, “प्रभु, यदि उनी सुतेका छन् भने, उनी निको हुनेछन्।” तर येशूले उनको मृत्युको विषयमा भन्नुभएको थियो; तर तिनीहरूले उहाँले निद्रामै विश्राम लिने कुरा गर्नुभएको हो भनी ठाने। तब येशूले तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपमा भन्नुभयो, “लाजरस मरेका छन्।” यूहन्ना ११:११-१४।

तब दानियेललाई पहिलो पटक गब्रिएलले स्पर्श गरे, जसले उनलाई दानियेल मरेको (सुतिरहेको) अवस्थामा रहँदा चलिरहेको राजनीतिक संघर्षको विषयमा जानकारी दिए, र अब भर्खरै दानियेललाई ख्रीष्टको स्वरूपमा रूपान्तरित गरिदिएको दर्शनको व्याख्या प्रदान गर्न लागेका थिए। त्यसपछि उनलाई दोस्रो पटक, स्वयं ख्रीष्टद्वारा, स्पर्श गरिनेछ।

अनि जब उहाँले मसँग यस्ता वचनहरू बोल्नुभयो, तब मैले आफ्नो मुख भूमितिर फर्काएँ, र म मूक भएँ। अनि, हेर, मानवपुत्रहरूको समान रूपझैँ एक जनाले मेरा ओठ छोयो; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनुहुनेलाई भनेँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा शोकहरू ममाथि आइपरेका छन्, र ममा कुनै बल बाँकी रहेन। किनकि यस मेरा प्रभुका दासले यस मेरा प्रभुसँग कसरी बोल्न सक्छ? किनभने मेरो कुरा त यो हो, तुरुन्तै ममा कुनै बल रहेन, न त ममा सास नै बाँकी रह्यो। दानिएल १०:१५-१७।

यो इजकिएलको सैंतीसौं अध्यायमा भएको पहिलो भविष्यवाणीसँग समानान्तर छ, किनकि उपत्यकाका मरेका हड्डीहरूलाई सुनाउन इजकिएललाई भनिएका ती दुई भविष्यवाणीहरूमध्ये पहिलोले शरीरहरूको रचना गर्छ, तर त्यसपछि तिनीहरूमा सास हुँदैन, न त तिनीहरूसँग कुनै पराक्रमी सेनाको शक्ति नै हुन्छ। इजकिएलको दोस्रो भविष्यवाणीमा नै ती शरीरहरूले चारै दिशाका बतासहरूबाट सास ग्रहण गर्छन् र एक पराक्रमी सेनाजस्तै उभिन्छन्, र दानिएललाई दोस्रो पटक स्पर्श गरिँदा, “मेरो भित्र कुनै शक्ति बाँकी रहेन, न त ममा कुनै सास नै बाँकी रह्यो।”

त्यसपछि दानिएललाई फेरि, समग्रमा तेस्रो पटक, र गब्रिएलद्वारा दोस्रो पटक स्पर्श गरिन्छ।

तब फेरि मानिसको स्वरूपजस्तै एक जनाले आएर मलाई छोए, र उनले मलाई बलियो बनाए, अनि भने, हे अत्यन्त प्रिय मानिस, नडराऊ; तिमीलाई शान्ति होस्; बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ। अनि जब उनले मसँग बोले, म बलियो भएँ, र मैले भनें, मेरा प्रभुले बोलून्; किनकि तपाईंले मलाई बलियो बनाउनुभएको छ। दानियल 10:18, 19.

दानिएलको तेस्रो स्पर्श, इजकिएलको दोस्रो अगमवाणी हो, जसले ती शरीरहरूलाई तिनका खुट्टामा एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा उभ्याउँछ। उनको अगमवाणी त्यस्तो जनतालाई सम्बोधित छ, जसले आफूहरू मरेका छन् भनी चिनेका छन्, किनकि तिनीहरू शोकमा थिए, जसरी दानिएल पनि थिए।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हावालाई अगमवाणी गर, अगमवाणी गर, हे मानिसको सन्तान, र हावालाई भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हे सास, चारै दिशाका हावाहरूबाट आऊ, र यी मारिएकाहरूमा फुकिदेऊ, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।’” यसरी उहाँले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार मैले अगमवाणी गरें, र सास तिनीहरूभित्र आयो, र तिनीहरू जीवित भए, र आफ्ना खुट्टामाथि उभिए—अति ठूलो सेना। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, यी हड्डीहरू इस्राएलको सारा घराना हुन्: हेर, तिनीहरू भन्छन्, ‘हाम्रा हड्डीहरू सुकिसके, र हाम्रो आशा नष्ट भयो: हामी हाम्रा भागहरूबाट अलग पारिएका छौं।’” इजकिएल 37:9-11।

परमप्रभुले इजकिएललाई भविष्यवाणी गर्न आज्ञा गर्नुहुन्छ, र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुहुन्छ कि इस्राएलको घरानाको साक्षी यही हो कि तिनीहरू मरेका छन्, आशाविहीन छन्, र काटिएका छन्। तिनीहरू शोक गरिरहेका छन्, जस्तै दानिएल शोकमा थिए, किनकि जुलाई 18, 2020 को असफल भविष्यवाणीले तिनीहरू निराश भएका छन्, र त्यही अवस्थामा इजकिएललाई भविष्यवाणी गर्न भनिन्छ।

यसकारण अगमवाणी गर र तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, हे मेरा प्रजाजनहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खोलीदिनेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट बाहिर निकाल्नेछु, अनि तिमीहरूलाई इस्राएलको देशमा ल्याउनेछु। अनि जब म तिमीहरूका चिहानहरू खोलीदिन्छु, हे मेरा प्रजाजनहरू, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट बाहिर निकाल्छु, तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। अनि म तिमीहरूमा मेरो आत्मा राखिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ, र म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै आफ्नै देशमा स्थापित गर्नेछु; तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म परमप्रभुले यो भनेको छु, र पूरा पनि गरेको छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। इजकिएल ३७:१२-१४।

प्रभु, जो प्रधानदूत मिखाएल हुनुहुन्छ, तिनीहरूका चिहानहरू खोल्नुहुन्छ; र प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू, जो त्यसपछि पुनर्जीवित गरिन्छन् र पवित्र आत्मा प्राप्त गरी उठ खडा हुन्छन्, ठीक त्यसरी नै उठ खडा हुन्छन् जसरी इजकिएलको दोस्रो भविष्यवाणीमा आफ्ना चिहानहरूबाट बाहिर निकालिँदा उठ खडा हुनेहरूलाई पवित्र आत्मा दिइएको थियो।

साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट आएको जीवनको आत्मा तिनीहरूमा प्रविष्ट भयो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए; अनि तिनीहरूलाई देख्नेहरूमाथि ठूलो भय पर्यो। प्रकाश 11:11।

ती दुई साक्षीहरूलाई मोशा र एलियाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, र मोशालाई पनि प्रधानदूतको स्वरद्वारा पुनर्जीवित गरिएको थियो।

तर प्रधानदूत मिखाएलले, जब उनी मोशाको शरीरको विषयमा शैतानसँग विवाद गर्दै थिए, उसमाथि निन्दापूर्ण दोषारोपण गर्न साहस गरेनन्, तर भने, “प्रभुले तिमीलाई हप्काऊन्!” यहूदा 1:9।

मिखाएल, प्रधान र महादूत, उहाँ नै हुनुहुन्छ जो दानिएल अध्याय १० मा आएर गब्रिएललाई सहायता गर्नुभयो, र पुरुष र स्त्रीहरूलाई जीवनतर्फ बोलाउने स्वर उहाँकै हो।

किनकि प्रभु स्वयं नै एउटा गर्जनसहित, प्रधानदूतको स्वर र परमेश्वरको तुरहीसहित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ; अनि ख्रीष्टमा मरेकाहरू पहिले बौरिउठ्नेछन्। १ थिस्सलोनिकी ४:१६।

दानिएलका तीन स्पर्शहरूले तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलनबाट तेस्रो स्वर्गदूतकै फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फको संक्रमणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र दानिएल १० मा, लाओडिसियाको प्रतिमाबाट फिलाडेल्फियाको प्रतिमातर्फको संक्रमण सम्पन्न गर्ने दर्शन अध्याय ११ मा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यस दर्शनलाई इज्जकिएलले तेस्रो धिक्कारको इस्लामसम्बन्धी दर्शनको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्। २०१४ मा, रूसले दोस्रो प्रोक्सी युद्ध आरम्भ गर्‍यो। २०१५ मा, सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिले छैटौँ राष्ट्रपति बन्ने आफ्नो प्रयास आरम्भ गरे।

२०२० मा, रिपब्लिकन सिङ्गको प्रतिनिधित्व गर्ने त्यो राष्ट्रपति अतल कुण्डबाट निस्केको “वोक” नास्तिक पशुद्वारा मारियो, र त्यही वर्ष लाओडिसीय प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग पनि मारियो। २०२३ मा, दुवै सिङ्ग फेरि जीवित भए, र दुवैले सातमध्येबाट उत्पन्न हुने आठौँतर्फ आफ्नो संक्रमण आरम्भ गरे। एउटाले संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डली र राज्यलाई एकसाथ ल्याउँदै गर्दा पशुको राजनीतिक प्रतिमातर्फ संक्रमण गरिरहेको छ, र अर्को सिङ्ग लाओडिसीयाको प्रतिमाबाट ख्रीष्टको प्रतिमातर्फ संक्रमण गरिरहेको छ। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा दुवैलाई उचालिनेछ। एउटाले “महान् अलेक्जेन्डर” बन्नेछ, ती दस राजाहरूका प्रमुख राजा, जसले आफ्नो सातौँ राज्य रोमकी वेश्यालाई दिन्छन्, र अर्कोचाहिँ एउटा ध्वजचिन्हको रूपमा उठाइनेछ।

यी दुवै संक्रमणहरू उत्पन्न गर्ने दर्शन भनेको ११ सेप्टेम्बर २००१ र आइतबारको व्यवस्थाबीच उद्घाटित हुने इतिहास हो। दानिएल अध्याय ११ को पद ११ लाई विशेष रूपमा यस प्रसङ्गभित्र चिन्हित गरिएको छ कि यदि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ भने, तिमीहरू स्थिर गरिनेछैनौ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“बाइबलका नियमहरू दैनिक जीवनका मार्गदर्शक हुनुपर्छन्। ख्रीष्टको क्रूस नै विषयवस्तु हुनुपर्छ, जसले हामीले सिक्न र व्यवहारमा उतार्नुपर्ने पाठहरू प्रकट गरोस्। ख्रीष्टलाई सबै अध्ययनहरूमा ल्याइनुपर्छ, ताकि विद्यार्थीहरूले परमेश्वरको ज्ञान आत्मसात् गर्न सकून् र चरित्रमा उहाँलाई प्रकट गर्न सकून्। उहाँको उत्कृष्टता समयभित्र पनि र अनन्ततामा पनि हाम्रो अध्ययनको विषय हुनुपर्छ। पुरानो र नयाँ नियममा ख्रीष्टद्वारा बोलिएको परमेश्वरको वचन स्वर्गबाट आएको रोटी हो; तर धेरै कुरा, जसलाई विज्ञान भनिन्छ, मानव आविष्कारका परिकारहरूजस्तै छन्, मिलावट गरिएको आहार; त्यो साँचो मन्त्रा होइन।”

“परमेश्वरको वचनमा निर्विवाद, अक्षय बुद्धि पाइन्छ—त्यो बुद्धि सीमितमा होइन, तर असीमित मनमा उत्पन्न भएको हो। तर परमेश्वरले आफ्नो वचनमा प्रकट गर्नुभएको धेरै कुरा मानिसहरूका लागि अँध्यारो छ, किनकि सत्यका रत्नहरू मानवीय बुद्धि र परम्पराको फोहोरमुनि गाडिएका छन्। धेरैका लागि वचनका खजानाहरू लुकेकै रहन्छन्, किनकि सुनौलो उपदेशहरू बुझिन्जेल तिनीहरूलाई गम्भीर दृढताका साथ खोजिएको हुँदैन। वचनलाई खोजी गरिनुपर्छ, ताकि त्यसलाई ग्रहण गर्नेहरू शुद्ध पारिऊन् र राजकीय परिवारका सदस्यहरू, स्वर्गीय राजाका सन्तानहरू बन्नका लागि तयार पारिऊन्।”

“परमेश्वरको वचनको अध्ययनले ती पुस्तकहरूको अध्ययनको स्थान लिनुपर्छ, जसले मनहरूलाई रहस्यवादतर्फ डोर्‍याएका छन् र सत्यबाट टाढा लगेका छन्। यसका जीवित सिद्धान्तहरू, जब हाम्रो जीवनमा बुझिन्छन्, तब परीक्षाहरू र प्रलोभनहरूमा हाम्रो सुरक्षा हुनेछन्; यसको ईश्वरीय शिक्षा नै सफलताको एकमात्र मार्ग हो। जब प्रत्येक प्राणमाथि जाँच आउँछ, तब धर्मत्यागहरू हुनेछन्। कतिपय विश्वासघाती, उतावला, घमण्डी, र आत्मनिर्भर ठहरिनेछन्, र सत्यबाट विमुख भएर विश्वासको जहाज डुबाउनेछन्। किन? किनकि तिनीहरू ‘परमेश्वरको मुखबाट निस्कने हरेक वचनद्वारा’ जिएनन्। तिनीहरूले गहिरो खनेनन् र आफ्नो जगलाई दृढ बनाएनन्।”

“जब उहाँका चुनिएका सन्देशवाहकहरूद्वारा प्रभुका वचनहरू तिनीहरूकहाँ ल्याइन्छन्, तब तिनीहरू गुनासो गर्छन् र बाटो अत्यन्त साँघुरो बनाइएको छ भनी ठान्छन्। यूहन्ना ६ अध्यायमा हामी त्यस्ता केही व्यक्तिहरूका

विषयमा पढ्छौं, जो ख्रीष्टका चेला हुन् भनी ठानिन्थे, तर जब स्पष्ट सत्य तिनीहरूका सामु प्रस्तुत गरियो, तिनीहरू असन्तुष्ट भए र उहाँसँग फेरि हिँडेनन्। यही प्रकारले यी सतही विद्यार्थीहरू पनि ख्रीष्टबाट टाढा हुनेछन्।” Testimonies, volume 6, 132.